

РЕШЕНИЕ

№ 4334

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110208115 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Г. И., подадена по пощата на 22.05.2023 г. против издадено срещу нея наказателно постановление № 23-4332-004226/22.03.2023 г. от Г.В.Б, в качеството на началник Група в Отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което за нарушения на: 1/чл.6, т.1 от ЗДвП, й е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 200лв./ двеста/ лева, на осн.чл.179,ал.2,вр.ал.1,т.5, пр.1,2 от ЗДвП; 2/чл.147, ал.1 от ЗДвП й е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 50.00 /петдесет/ лева, на осн. чл.181, т.1 от ЗДвП; 3/ чл.123,ал.1,т.2, б.“Б“ от ЗДвП, й е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 150.00лв./сто и петдесет/ лева и ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО да управлява МПС за срок от 1/един/ месец, на осн.чл.175,ал.1,т.5 от ЗДвП.

Жалбата е подадена в срок и е допустима /НП е връчено на 09.05.2023 г., а жалбата против него е подадена по пощата на 22.05.2023 г./.

В жалбата се поддържа, че обжалваното НП е незаконосъобразно, поради това, че наказващият орган е направил невярна констатация за това, че именно жалбоподателката е управлявала посоченото МПС. Освен това, се счита, че не са събрани доказателства от страна на АНО, от които да се направи обоснован извод, че деянията се извършени виновно – с пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК, като жалбоподателката твърди, че няма спомен да е управлявала посоченото МПС на конкретната дата и изказва вероятност същото да е било управлявано от друго лице.

Претендира се и наличие на несъответствие между словесното описание на нарушението и посочената като нарушена правна норма. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното НП, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалб. И., след редовно изпълнена процедура по призоваване, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна – началник Група в ОПП-СДВР, редовно призована, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка, намери за установено от фактическа страна следното:

На 12.04.2022 г. в гр. София, свидетелят З. С. Б. управлявал моторно превозно средство /МПС/ *****, движейки се по ул. "Цар Иван Асен II" с посока от бул. „М. Еминеску“ към Орлов мост. Приближавал ул. „Янтра“, която се намирала от дясната му страна, като по същата се движел л.а. „*****, управляван от жалб. С. Г. И.. Пътят, по който се движела И. е бил обозначен с пътен знак Б1, указващ: „Пропусни движещите се по пътя с предимство“, т.е. движещите се по ул. "Цар Иван Асен II". Жалб. И. не се съобщила с указанието на този пътен знак и продължила движението си, без да пропусне движещото се по ул. "Цар Иван Асен II" превозно средство *****, управляван от св. Б. и на кръстовището между ул. „Янтра“ и ул. "Цар Иван Асен II" реализирала ПТП с автомобила *****. След това изобщо не е спряла и не е слезла от автомобила си, за да установи какви са последиците от произшествието, а продължила движението си, като се отдалечила от местопроизшествието.

Свидетелят Б. позвънил на тел. 112 и съобщил за случилото се.

На място бил изпратен екип от ОПП-СДВР, в състав свидетелят П. К. и неговият колега И.И. От свидетеля Б. били снети сведения, в които посочил марка, модел и регистрационен номер на автомобила, който го ударил, а също и това, че автомобилът е бил управляван от жена. Бил съставен протокол за ПТП № 1865308/12.04.2022 г. и скица, в който протокол са описани установените материални щети, настъпили по автомобила, управляван от св. Б. в резултат на ПТП.

По посочения от св. Б. ***** била направена справка в АИС на КАТ, при която е установено, че посоченият лек автомобил към дата 12.04.2022 г. не е бил представен за технически преглед.

На 28.02.2023 г. жалб. И. подала декларация в ОПП- СДВР, в която изразила становището си във връзка с процесното ПТП, но не посочила друго лице да е управлявало автомобила ѝ на инкриминираната дата.

С оглед горното, на 28.02.2022 г. ЦВ.Х.ЦВ – младши автоконтрольор в ОПП-СДВР съставил срещу жалб. И. и в нейно присъствие акт за установяване на

административно нарушение с бл. № 201927/28.02.2023 г. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателката, която го подписала, като в графата за възражения посочила, че е дала декларация по случая.

Въз основа на така съставения АУАН на 22.03.2022 г. началник Група към ОПП-СДВР издал обжалвано наказателно постановление. Препис от същото бил връчен на жалбоподателя И. на 09.05.2023 г., а на 22.05.2023 г. била подадена по пощата жалбата срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото гласни доказателствени средства, а именно показанията на свидетелите П. К. и З. Б., както и приобщените по надлежния ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства: протокол за ПТП и скица, справка "картон на водача" за С. Г. И., копия на заповед № 8121К-13180/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля З. Б., доколкото същия се явява очевиден на ПТП, тъй като именно той е управлявал автомобила, с който жалбоподателят С. И. е реализирала ПТП, като съобщава обстоятелства относно мястото и механизма на реализирането му. Показанията на свидетеля са подробни, последователни и информативни, като отразяват преките му впечатления във връзка с реализираното ПТП, поведението на другия водач и неговото собствено поведение преди, по време и след реализиране на ПТП. Свидетелят подробно изясни, че автомобилът, който се движел по ул. „Янтра“ и управляван от жалб. И., преди да се включи в ул. „Цар Иван Асен II“, по който се е движел свидетелят, не е спрял за да зачете предимството на движещите се по ул. „Цар Иван Асен II“ автомобили, в нарушение на действащия в посоката му на движение пътен знак Б1. В резултат на това, с предната си част е ударил автомобила на свидетеля от дясната страна,, в резултат на което вратата на автомобила на свидетеля била огъната и ожулена. В подкрепа на показанията на свидетеля са и писмените доказателства по делото – протокол за ПТП, в който са описани щетите по автомобила на свидетеля, съответстващи на заявеното от свидетеля Б..

От показанията на свидетеля се установява, че при съприкосновението между двата автомобила се чул силен шум, с оглед на което категорично изключва вероятността водачът на другия автомобил да не е усетил съприкосновението между двата автомобила.

Що се отнася до самоличността на лицето, управлявало МПС, с което е причинено ПТП, свидетелят посочи, че ясно е възприел, че другият автомобил е бил управляван от жена. Отделно от това, в подадената декларация жалбоподателката заявява, че няма спомен тя да е управлява собствения си автомобил на процесната дата,

но не посочва друго конкретно лице, което е управлявало автомобила й. По тези съображения, съдът намира, че именно жалбоподателят е бил другият участник в процесното ПТП.

Свидетелят П. К. е служителят от ОПП- СДВР, който е бил изпратен на мястото на произшествието и същият не е очевидец на самото ПТП, но от неговите показания се установява, че на място е бил само единият участник в ПТП, като не е имал възможност да съпоставя дали щетите по автомобила на Б. съответстват с тези по друг автомобил, тъй като такъв не е имало. Посочва, че щетите, които е установил са били отразени в протокола за ПТП. Данните за регистрационния номер на другия автомобил, който е напуснал произшествието, са вписани в скицата към протокола за ПТП по сведения на св. Б..

Съдът кредитира писмените доказателства по делото - приложените заповеди установяват компетентността на актосъставителя и АНО - първият да съставя АУАН за нарушения на ЗДвП, а вторият - да издава наказателни постановления.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от процесуално легитимирана страна, депозирана е в преклузивния срок и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

В настоящото производство съдът е длъжен да провери законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, видно от представените писмени доказателства. При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН, а също и съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

По отношение нарушението по чл. 6, т. 1 от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, Участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. По делото категорично се установи от обективна страна, че жалб. И. не е съобщила поведението си с указанието на пътен знак Б1, с който е бил обозначен пътят по който се е движела, а

именно да пропусне движещите се по пътя с предимство. Именно това нейно поведение се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП с МПС, движещо се по пътя с предимство, управлявано от св. Б..

Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, а този не е такъв. Макар деянието да не е било извършено умишлено, то е осъществено при условията на непредпазливост под формата на груба небрежност и поради тази причина е виновно. Жалбоподателят, като лице притежаващо правоспособност да управлява МПС /видно от справката – картон на водача/ е знаела и е била длъжна да знае (тъй като незнанието на закона не е извинително), че преди да се включи в път с предимство, следва да спре и да пропусне МПС, които се движат по този път. Преди да излезе на пътя с предимство тя е била длъжна и е имала обективната възможност да погледне наляво през предното и странично стъкло на автомобила си, за да се убеди, че от лявата му страна няма МПС, движещо се по пътя с предимство, което трябва да пропусне и едва тогава да предприеме навлизането в този път, но не го е направила и това е довело до настъпване на произшествието, при което са причинени материални щети на автомобила на свидетеля Б..

Правилно жалбоподателката е била санкционирана на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, предвиждащ глоба в размер на 200 лева за водач, който поради неспазване правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, ако деянието не съставлява престъпление. Наложено е във фиксиран размер, поради което съдът не може да го изменя.

Съдът счита, че процесното нарушение не разкрива белезите на маловажност, а напротив, същото е с такава степен на обществена опасност, която оправдава санкционирането на извършителя му. Вследствие поведението на жалбоподателя е реализирано ПТП, при което са причинени материални щети, но е съществувал и риск от засягане здравето и живота както на непосредствените участници в ПТП, така и на останалите участници в движението. Ето защо наказателното постановление в тази му част следва да се потвърди.

По отношение нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП:

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателят е управлявала собственият си лек автомобил, без да го е представила на задължителен годишен технически преглед, към датата на извършената проверка – 12.04.2022 г., в съответствие с изискванията на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, регистрираните МПС и теглените от тях ремаркета и ППС, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на ППС на подразделенията на въоръжените сили, и ППС с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им

изправност, като условията и редът за извършване на прегледа на ПС, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 км/ч, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, съгласувано с министъра на вътрешните работи. Санкционната разпоредба на [чл. 181, т. 1 от ЗДвП](#) предвижда да се наказва с глоба 50 лева, собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок ПС за технически преглед. В случая, безспорно се установява от събраните по делото писмени доказателства, че жалбоподателят като собственик на управляваното МПС, не го е представила на задължителен годишен технически преглед, установено чрез справка от контролните органи, която е била направена на датата, посочена в АУАН и обжалваното НП. Същевременно, жалбоподателят не ангажира доказателства в обратна насока на така направената в АУАН и НП констатация. При това положение, и след като е адресат на санкционната разпоредба в качеството си на собственик на процесното МПС, същата е осъществила състава на [чл. 181, т. 1 от ЗДвП](#) от обектива и субективна страна. Законодателят е определил наказанията във фиксиран размер, без възможност за диференцирането им. АНО правилно е наложил на жалбоподателя с процесното НП наказание глоба в предвидения от закона размер от 50 лева. С оглед на горното, процесното НП следва да бъде потвърдено и в тази му част, като правилно и законосъобразно издадено.

Обсъжданото нарушение разкрива типичната за подобен вид нарушения обществена опасност, а не по-ниска такава, с оглед на което не може да се квалифицира като маловажен случай по [чл. 28 от ЗАНН](#).

По отношение нарушението на [чл. 123, ал. 1, т. 2 б. "Б" от ЗДвП](#):

Съдът намира, че по делото безспорно се установи, че след реализиране на ПТП, в което жалбоподателят И. е станала участник, същата не е спряла, за да установи вредите. Неизпълнението на това свое законово задължение жалбоподателката е извършила умишлено, тъй като същата е съзнавала, че е станала участник в ПТП – свидетелят Б. посочи, че при съприкосновението на автомобилите се чул силен удар, който привлякъл вниманието дори на хората, намиращи се в близкото заведение. При тези данни съдът намира, че не е възможно жалбоподателката да не е разбрала, че е било реализирано ПТП с нейно участие. Посоченото нарушение на правилата на ЗДвП наказващият орган е квалифицирал като такова по [чл. 123, ал. 1, т. 2, б. "Б" от ЗДвП](#), вместо както би следвало по [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#) /и както правилно е посочил в АУАН актосъставителят/. Доколкото се касае за прилагане на закон за същото наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствената част на НП, съдът намира, че НП в тази му част следва да се измени, като се посочи правилната правна квалификация на нарушението.

Що се отнася до правната норма, посочена като нарушена от АНО следва да се уточни, че инкорпорираното в нея задължение на участник в ПТП възниква когато при пътно-транспортното произшествие има пострадали хора. В конкретния случай нито се твърди, нито се установи при ПТП да се пострадали хора. Нещо повече, едва след като водачът на МПС изпълни задължението си по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП след реализиране на ПТП да спре и да установи вредите, едва тогава и в зависимост от техния вид /само материални или пострадали хора/ за същия възникват посочените в чл. 123, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДвП задължения. Доколкото обаче в обстоятелствената част на НП е описано, че жалбоподателят не е спрял, за да установи вредите и осъществяването на този факт се доказва с необходимата категоричност, съдът разполага с правомощие да измени наказателното постановление, като приложи закон за същото наказуемо нарушение и преквалифицира нарушението като такова по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП се налага наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лева. Съдът отчете това, че срокът на лишаването от право да управлява МПС е индивидуализиран в рамките на минималния срок, предвиден от законодателя, но размерът на глобата е над минималния, без за това да са изложени конкретни мотиви в НП. Това лишава съда от възможността да извърши контрол по законосъобразност и обоснованост на така наложеното наказание, което принципно не е основание за отмяна на НП, но е основание за ревизирането му до минималния размер на предвидената от законодателя глоба. Поради това, наказателното постановление следва да бъде изменено и в тази му част и наказанието "глоба" за нарушението по чл. 123, ал. 1 т. 1 от ЗДвП да бъде намалено от 150 на 50 лева.

Обсъжданото нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид, с оглед на което не може да се квалифицира като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

Страните не са направили искания за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

С оглед на изложените съображения и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-004226/22.03.2023 г.,

издадено от Г.В.Б, в качеството ѝ началник Група в Отдел „Пътна полиция” при СДВР, В ЧАСТТА с която на С. Г. И., с ЕГН: *****, на осн.чл.175,ал.1,т.5 от ЗДвП, е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 150.00лв./сто и петдесет/ лева и **ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО** да управлява МПС за срок от 1/един/ месец, за нарушение на чл.123,ал.1,т.2, б.“Б“ от ЗДвП, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** нарушението от такова по чл. 123, ал. 1, т. 2 б. "Б" от ЗДвП в такова по [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#) и **НАМАЛЯВА** размера на наложената за това нарушение глоба от 100 /сто/ на 50 /петдесет/ лева /ПУНКТ 3/. **ПОТВЪРЖДАВА** наказателното постановление в тази част по отношение на наложеното кумулативно наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО** да управлява МПС за срок от 1/един/ месец.

ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление по ПУНКТ 1 и ПУНКТ 2, в частта, с която на С. Г. И., с ЕГН: *****, на осн.чл.179,ал.2,вр.ал.1,т.5, пр.1,2 от ЗДвП е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 200лв./ двеста/ лева, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП и на осн. чл.181, т.1 от ЗДвП и е наложено адм. наказание **ГЛОБА** в размер на 50.00 /петдесет/ лева, за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд град София в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____